

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

18.03.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Wynagrodzenie dla klientów podatnika za odstąpienie od przewidzianego w umowie prawa odkupu pojazdów nie stanowi kosztu uzyskania przychodów w CIT, wyrok NSA z 13 lutego 2024 r., sygn. akt II FSK 668/21	3
Należność za niewykonanie kontraktu w terminie jako nieobjęta VAT-em, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.911.2023.2.KO	4

Wynagrodzenie dla klientów podatnika za odstąpienie od przewidzianego w umowie prawa odkupu pojazdów nie stanowi kosztu uzyskania przychodów w CIT, wyrok NSA z 13 lutego 2024 r., sygn. akt II FSK 668/21

Sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej. We wniosku podatnik wskazał, że jest przedsiębiorcą zajmującym się m. in. sprzedażą samochodów. Podatnik zawierał z klientami umowy, na mocy których zobowiązywał się do odkupu sprzedanych samochodów po upływie określonego czasu i pisemnym wezwaniu przez klienta.

Gdy zaczęły upływać okresy odkupu, podatnik przeanalizował ponownie kwestie zawartych umów. W wyniku analizy bieżącej sytuacji rynkowej, podatnik doszedł do wniosku, że odkup jest dla niego nieopłacalny ze względu na ustalone ceny. Podatnik zaproponował zatem klientom rekompensatę za odstąpienie od odkupu. W związku z powyższym, podatnik wniósł o potwierdzenie, że opłaty za rezygnację z odkupu stanowią koszty uzyskania przychodów w CIT.

Dyrektor KIS odpowiedział na to pytanie przecząco, wskazując, że poniesione wydatki nie prowadzą pośrednio ani bezpośrednio do uzyskania przychodów, lecz do minimalizowania uszczerbku na majątku. Z interpretacją tą nie zgodził się WSA w Warszawie, który wyrokiem z 25 listopada 2020 r., sygn. III SA/Wa 397/20 wskazał, że koszty uzyskania przychodów należy rozumieć szeroko, w tym jako działania minimalizujące i zapobiegające stratom.

Organ wniósł do NSA skargę kasacyjną. NSA przyznał rację organowi wskazując, że celem poniesienia wydatków nie było uzyskanie przychodów, lecz minimalizacja strat spowodowanych błędną kalkulacją transakcji przez podatnika. Jednocześnie, przychód, który był związany z odkupem został osiągnięty już wcześniej, na etapie sprzedaży samochodów. NSA dodał też, że zaliczenie kosztów rezygnacji z odkupu stawiałoby podatnika w sytuacji lepszej niż tych, którzy opcji tej nie oferowali, co kłóci się z przestrzeganiem zasad konkurencji.

Komentowany wyrok wpisuje się w trwająca od wielu lat (ze zmiennymi konkluzjami) dyskusję na temat rozliczania w kosztach uzyskania przychodów wydatków na minimalizację skutków negatywnych zdarzeń.

Moim zdaniem, komentowany wyrok NSA należy ocenić krytycznie. Przeprowadzone w wyroku rozróżnienie między wydatkami na minimalizację strat, a uzyskaniem przychodów nie wydaje się znajdować uzasadnienia. Nie powinno tutaj mieć w szczególności znaczenia to, że przychody ze sprzedaży samochodów zostały już osiągnięte. Prowadzone przez podatników działania mające na celu ochronę majątku wpływają przecież na możliwość i zakres podejmowania przez nich przyszłych zamierzeń gospodarczych, np. inwestycji, a w skrajnych przypadkach – na utrzymanie działalności jako takiej.

Argumentacja wyroku wykluczająca z kosztów podatkowych wydatki wynikające z wcześniejszych błędnych założeń jest także trudna do zaakceptowania. Przedsiębiorcy działają w ramach określonego ryzyka gospodarczego i mają często ograniczony wpływ na rezultat przedsięwzięć rozłożonych na lata. Nie powinno się argumentować, że niedopuszczalne jest „przenoszenie ryzyka” nieudanych przedsięwzięć na Skarb Państwa – takie „przeniesienie” wynika z samej konstrukcji podatków dochodowych od działalności gospodarczej, które przewidują nie tylko obniżenie dochodu, ale wręcz rozliczania strat z działalności gospodarczej z dochodami osiąganymi w przyszłych latach.

W kontekście dotychczasowych doświadczeń z tematyką rozliczania wydatków na minimalizację strat możemy wskazać, że wydatki te są niezwykle różnorodne i każdy z nich powinien być analizowany indywidualnie (nie ma jednej, uniwersalnej formuły), a w przypadku próby zabezpieczenia podejścia za pomocą interpretacji indywidualnej należy szczególnie

skupić się na opisie szerokiego uzasadnienia gospodarczego podejmowanych decyzji (często sama lakoniczność uzasadnienia prowadzi do negatywnego rozstrzygnięcia).

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Należność za niewykonanie kontraktu w terminie jako nieobjęta VAT-em, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.911.2023.2.KO

W wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie art. 129 ust. 1 pkt 1 ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą [dalej łącznie: Strony] została zawarta umowa o roboty budowlane. Zakres robót budowlanych określony został w dokumentacji projektowej, specyfikacjach technicznych wykonania i odbioru robót oraz w ofercie Wykonawcy.

Wykonanie przedmiotu umowy miało nastąpić w terminie 18 miesięcy od dnia podpisania umowy, jednak z uwagi na czynniki uniemożliwiające rozpoczęcie, prowadzenie oraz zakończenie części robót, Strony kilkakrotnie wydłużały czas jej realizacji. Przyczynami przedłużenia okresu realizacji umowy wskazanymi przez Wykonawcę były m.in. utrudnienia związane z dokumentacją projektową tj. brak projektów dla części robót, za które odpowiedzialny był zgodnie z formułą projektu Zamawiający, nieprzewidziane warunki fizyczne w zakresie odmiennych warunków gruntowych na placu budowy od przyjętych w dokumentacji projektowej dostarczonej przez Zamawiającego, konieczność wykonania dodatkowych robót budowlanych, nieprzewidzianych podpisaną umową.

W związku z powyższym Wykonawca wystąpił do Zamawiającego o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia tytułem kosztów ogólnych Wykonawcy za okres wydłużenia kontraktu, przedstawiając aktualizację rozmiaru poniesionych kosztów ogólnych/stałych w przedłużonym czasie na ukończenie robót (m.in. koszty wynagrodzeń pracowników, koszty najmu, utrzymania i eksploatacji pojazdów służbowych, koszty eksploatacji biura czy też koszty ogólne zarządu).

Jednocześnie Wykonawca wskazał, że uprawnienie do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia wynika z art. 471 Kodeksu cywilnego, jako prawo do żądania naprawienia szkody w postaci przyznania przez Zamawiającego kosztów ogólnych ponoszonych przez Wykonawcę w przedłużonym okresie realizacji kontraktu.

Wątpliwości sprowadzały się do ustalenia, czy (i) wypłacając Wykonawcy określoną kwotę tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów ogólnych Wnioskodawca jest obowiązany potraktować ją jako należność z tytułu świadczonych usług opodatkowaną VAT? oraz czy (ii) w przypadku opodatkowania przez Wykonawcę podatkiem od towarów i usług opisanego zdarzenia gospodarczego (zwrotu kosztów) Wnioskodawcy będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez Wykonawcę?

Jak wskazał Dyrektor KIS, zwrot poniesionych przez Wykonawcę dodatkowych kosztów z winy Zamawiającego na mocy aneksów do umowy dotyczy naprawienia poniesionej przez Wykonawcę szkody, a zatem stanowi odszkodowanie. Wobec powyższego, nie stanowi ono zapłaty wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenie usług na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy i nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT.

Tym samym, w przypadku opodatkowania odszkodowania przez Wykonawcę podatkiem od towarów i usług, Zamawiającemu, zgodnie z art. 88 ust. 3a pkt 2 ustawy, nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez Wykonawcę.

Prawidłowe jest stanowisko Dyrektora KIS, iż przypadek zwrotu poniesionych przez Wykonawcę dodatkowych kosztów z winy Zamawiającego na mocy aneksów do umowy dotyczy naprawienia poniesionej przez Wykonawcę szkody, stanowiąc tym samym odszkodowanie.

Komentowana interpretacja jest przykładem powszechnie prezentowanego przez sądy administracyjne oraz organy podatkowe stanowiska, w myśl którego zwrot kosztów poniesionych w związku z wydłużeniem terminu realizacji inwestycji z przyczyn niezależnych od wykonawcy, prowadzącego do powstania u niego szkody w postaci poniesienia dodatkowych nieplanowanych kosztów, nie będzie stanowić wynagrodzenia podlegającego opodatkowaniu VAT (m.in. wyrok NSA z 6 lipca 2017 r., sygn. I FSK 2173/15; interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 października 2020 r., nr 0114-KDIP-4-3.4012.374.2020.1.IG).

Należy bowiem zwrócić uwagę, iż czynność podlega opodatkowaniu VAT jedynie wówczas, gdy jest wykonywana w ramach umowy zobowiązaniowej, a jedna ze stron transakcji może zostać uznana za bezpośredniego beneficjenta tej czynności. Przy czym związek pomiędzy otrzymywaną płatnością a świadczeniem na rzecz dokonującego płatności musi być na tyle wyraźny, aby można powiedzieć, że płatność następuje w zamian za to świadczenie (m.in. wyrok NSA z 26 lipca 2019 r., sygn. I FSK 1889/15).

Zwrot kosztów nie jest przy tym wynagrodzeniem za wykonanie robót budowlanych na rzecz Zamawiającego. Nie ma bezpośredniego związku pomiędzy zwrotem kosztów a wykonaniem określonych robót. Zwrot kosztów przysługuje Wykonawcy także wtedy, gdy żadne roboty nie zostały wykonane ze względu na przeszkody wynikające z siły wyższej (np. warunki atmosferyczne uniemożliwiające prowadzenie robót) lub z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego (np. opóźnienie w dostarczeniu dokumentacji projektowej). Takie rozróżnienie zwrotu kosztów od wynagrodzenia za wykonanie robót budowlanych jest powszechnie podzielane przez liczne orzecznictwo sądów powszechnych (m.in. wyrok SN z 29 kwietnia 2016 r., sygn. I CSK 306/15).

Niemniej, w celu potwierdzenia braku opodatkowania VAT w podobnych okolicznościach zalecana jest indywidualna analiza każdego konkretnego przypadku lub też wystąpienie z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji do Dyrektora KIS.

SYLWIA WIŚNIEWSKA
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia ustalenia momentu, od którego zastosowanie ma zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, wyrok NSA z 5 marca 2024 r., sygn. II FSK 729/21	8
Zmiana warunków transakcji na rynkowe już po dokonaniu transakcji nie anuluje skutku prawnego w postaci utraty statusu podatnika CIT przez PGK, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2619/23	8
Polski Fundusz Rozwoju (PFR), wykonując czynności z zakresu PPK, obowiązany jest stosować proporcję (prewspółczynnik), wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2086/23	8
Kwestia odliczenia podatku naliczonego z faktury wystawionej wcześniej niż 30 dni przed dostawą towaru, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2632/23	8
Kwestia oceny czy wydatki z tytułu finansowania spółki zarządzającej systemem ochrony, o którym mowa w art. 130c ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, mogą stanowić koszty uzyskania przychodu banku, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 42/24	9
Skutki podatkowe na gruncie ustawy PIT otrzymania premii motywacyjnej w ramach zawartej ze spółką luksemburską umowy ESOP, wyrok WSA w Warszawie z 5 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2571/23	9
Kwestia ustalenia czy aport przedsiębiorstwa do spółki wyłącza jej prawo do wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w roku, w którym dokonano wniesienia, wyrok WSA we Wrocławiu z 29 lutego 2024 r., I SA/WR 703/23	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Udzielenie pożyczki podmiotowi powiązanemu skutkuje obowiązkiem rozpoznania dochodu z tytułu ukrytych zysków , wyrok WSA w Poznaniu z 29 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 804/23	10
Skutki podatkowe w PCC zawarcia umowy przeniesienia ogółu praw i obowiązków w spółce komandytowej , wyrok WSA w Poznaniu z 29 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 565/23	10
Kwestia rozliczenia kosztów ponoszonych przez komórki organizacyjne spółki na podstawie art. 15 ust. 2b ustawy CIT , wyrok WSA we Wrocławiu z 28 lutego 2024 r., sygn. I SA/WR 809/23	10
Określenie miejsca świadczenia usługi związanej z obsługą jachtu komercyjnego , wyrok WSA we Wrocławiu z 27 lutego 2024 r., sygn. I SA/WR 602/23	11
Do wytworów przetwórstwa warzywnego nie mają zastosowania przepisy art. 18eb ustawy CIT pozwalające na skorzystanie z tzw. ulgi na ekspansję , wyrok WSA w Poznaniu z 27 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 822/23	11

Kwestia ustalenia momentu, od którego zastosowanie ma zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, wyrok NSA z 5 marca 2024 r., sygn. II FSK 729/21

Dla ustalenia momentu, od którego wspólnicy spółki będą uprawnieni do stosowania zwolnienia istotne znaczenie ma moment uzyskania przez spółkę dochodu z realizowanej inwestycji. Jedynie dochody uzyskane w związku z realizacją nowej inwestycji podlegają zwolnieniu na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT.

W konsekwencji, brak jest możliwości stosowania zwolnienia podatkowego w stosunku do innych dochodów uzyskiwanych z pozostałej działalności gospodarczej, niezależnie od tego, czy rodzaj prowadzonej działalności jest zbieżny z określonym w zezwoleniu/decyzji o wsparciu albo czy nowa inwestycja realizowana jest na tym samym terenie.

Zmiana warunków transakcji na rynkowe już po dokonaniu transakcji nie anuluje skutku prawnego w postaci utraty statusu podatnika CIT przez PGK, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2619/23

Literalna wykładnia art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. b w zw. z art. 1a ust. 10 ustawy CIT prowadzi do jednoznacznych rezultatów. Z przepisów tych wynika, że dokonanie przez PGK transakcji na warunkach nierynkowych skutkuje utratą statusu podatnika CIT z mocy prawa ze skutkiem ex tunc. Treść analizowanych przepisów nie obejmuje ewentualnych późniejszych zmian warunków transakcji w drodze korekty.

Zmiana warunków transakcji na rynkowe już po dokonaniu transakcji nie anuluje skutku prawnego w postaci utraty statusu podatnika CIT, nawet w sytuacji, gdy rezultat w postaci warunków nierynkowych był niezamierzony. Przestrzeń na rzetelną analizę warunków transakcji pod kątem jej rynkowości jest przed rozpoczęciem realizacji transakcji. Modyfikacje w tym zakresie w drodze korekt już po dokonaniu transakcji są nieuprawnione.

Polski Fundusz Rozwoju (PFR), wykonując czynności z zakresu PPK, obowiązany jest stosować proporcję (prewspółczyn-

nik), wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2086/23

Istota sporu dotyczyła rozważenia czy czynności związane z PPK wykonywane przez Polski Fundusz Rozwoju (PFR), pomimo że nie stanowią świadczenia odpłatnej usługi oraz pomimo że per se nie są wykonywane w ramach działalności gospodarczej PFR to jednak wykazują tego rodzaju związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez PFR, że nie powodują obowiązku stosowania proporcji.

Spór ten należało rozstrzygnąć poprzez przyjęcie stanowiska, iż ww. czynności związane z PPK takiego związku z działalnością gospodarczą nie wykazują. Przeciwnie, stanowią one odrębny segment działalności PFR, na tyle rozbudowany, że należy uznać go za odrębną działalność, która jednak nie jest działalnością gospodarczą. W konsekwencji, konieczne jest zastosowanie proporcji w celu obliczenia podatku podlegającego odliczeniu. Przyjęcie odmiennego stanowiska, co potwierdzają wyroki TSUE, prowadziłoby do naruszenia zasady neutralności.

Kwestia odliczenia podatku naliczonego z faktury wystawionej wcześniej niż 30 dni przed dostawą towaru, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2632/23

Ze stanu faktycznego wynika, że w działalności spółki (leasingodawcy) mogą mieć miejsce przypadki, gdy faktura zostanie wystawiona przez dostawcę przedmiotu leasingu wcześniej niż 30 dni przed odbiorem przedmiotu umowy, a więc dniem dokonania przez dostawcę dostawy towaru i powstania u niego obowiązku podatkowego w VAT.

W tym kontekście należy przypomnieć, iż jeżeli chodzi o faktury, które zostały przedwcześnie wystawione, istnieje już jednolite orzecznictwo, które potwierdza, że do takiej faktury nie ma zastosowania art. 108 ust. 1 ustawy VAT. Jeżeli mamy do czynienia z rzeczywistymi transakcjami i do dostawy już doszło spółka będzie uprawniona do odliczenia podatku naliczonego z wystawionej przez dostawcę faktury, nie wcześniej jednak niż za okres, w którym u dostawcy powstał obowiązek podatko-

wy, nawet jeśli od dnia wystawienia faktury do dnia odbioru towaru (i powstania obowiązku podatkowego u dostawcy) upłynęło więcej niż 30 dni.

Kwestia oceny czy wydatki z tytułu finansowania spółki zarządzającej systemem ochrony, o którym mowa w art. 130c ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, mogą stanowić koszty uzyskania przychodu banku, wyrok WSA w Warszawie z 7 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 42/24

Ponoszone przez bank wydatki, w formie składek ustalonych przez system ochrony, o którym mowa w art. 130c ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, na pokrycie kosztów funkcjonowania spółki zarządzającej systemem ochrony mogą stanowić koszty uzyskania przychodów banku. Argumentowanie przez organ, że jest to wydatek racjonalny, ale nie celowy w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT było nieuprawnione. Również fakt, że ta przynależność do systemu nie jest obowiązkowa, nie jest przekonująca.

Decyzja w jaki sposób przedsiębiorca decyduje się dbać o swoje źródło przychodu i zapewniać, że będzie ono sprawnie funkcjonować, a także zwiększać bezpieczeństwo funkcjonowania tego źródła przychodu - należy do samego przedsiębiorcy.

Jeżeli przedsiębiorca decyduje się w tym zakresie przystąpić do systemu ochrony banków komercyjnych, który to system został wprowadzony do przepisów prawa bankowego, aby wzmocnić ochronę banków, z uwagi na istotne problemy, które mogłyby się pojawić w przypadku upadłości banków na rynku finansowym - to decyzja o przystąpieniu do systemu jest nie tylko racjonalna, ale też celowa w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy PIT otrzymania premii motywacyjnej w ramach zawartej ze spółką luksemburską umowy ESOP, wyrok WSA w Warszawie z 5 marca 2024 r., sygn. III SA/WA 2571/23

Opisana we wniosku umowa ESOP, jako zależna od ceny akcji i wskaźników finansowych, uzyskana przez podatnika bez poniesienia jakichkolwiek wydatków, przysługująca prawo do otrzymania premii mo-

tywacyjnych w przyszłości, może być uznana za pochodny instrument finansowy, a otrzymana premia motywacyjna stanowi przychód uzyskany z realizacji pochodnego instrumentu finansowego.

Samo zawarcie umowy ESOP przyznającej podatnikowi prawa do premii motywacyjnej stanowiącej pochodny instrument finansowy stanowi nieodpłatne świadczenie w rozumieniu przepisów ustawy PIT. Z wniosku nie wynika bowiem, aby w związku z zawarciem umowy ESOP, dotyczącej nabycia praw do premii motywacyjnej podatnik poniósł jakiegokolwiek wydatki. Zatem należy uznać, że nabycie prawa do premii motywacyjnej nastąpiło nieodpłatnie i ocena skutków podatkowych uzyskanego przychodu powinna być oparta o przepis art. 10 ust. 4 ustawy PIT.

Zatem przychód z otrzymanej premii motywacyjnej należy zaliczyć do tego samego źródła, w ramach którego prawo do uzyskania tych premii zostało uzyskane. W związku z tym, że umowę ESOP podatnik zawarł ze spółką 1, z którą nie pozostawał w stosunku pracy, jak też nie wykonywał na rzecz spółki 1 świadczeń stanowiących działalność wykonywaną osobiście, w szczególności na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, jak również nie należał do zarządu, rady nadzorczej, komisji lub innych organów stanowiących spółki 1, to przychód podatnika w postaci premii motywacyjnej, pochodzący z realizacji pochodnego instrumentu finansowego - zgodnie art. 10 ust. 4 ustawy PIT - należy zakwalifikować jako przychód z innych źródeł, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy PIT, podlegający opodatkowaniu na zasadach ogólnych według skali podatkowej.

Kwestia ustalenia czy aport przedsiębiorstwa do spółki wyłącza jej prawo do wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w roku, w którym dokonano wniesienia, wyrok WSA we Wrocławiu z 29 lutego 2024 r., I SA/WR 703/23

Przepisy art. 28k ust. 1 pkt 5, pkt 6 i ust. 2 ustawy CIT, pozostając w realiach analizowanej sprawy, odnoszą się do sytuacji, kiedy wnoszony jest do spółki aport (w tym przypadku przedsiębiorstwa). Ustawodawca zakłada, że w tym pierwszym okresie po podziale, utworzeniu czy wyod-

rębnieniu ten podmiot „nowo utworzony” nie zachowuje prawa do rozliczenia się ryczałtem. Natomiast art. 28k ust. 2 ustawy CIT z kolei mówi o odpowiednim stosowaniu tego wyłączenia do jeszcze innej kategorii podmiotów, mianowicie do podmiotów przyjmujących lub otrzymujących wkład niepieniężny.

Jakkolwiek, można było oczekiwać od ustawodawcy, że wprost zostaną uregulowane również sytuacje podmiotów otrzymujących wkład niepieniężny, niemniej stosowanie odpowiednio przepisów skutkuje tym, że organ prawidłowo odniósł sytuację spółki do sytuacji podmiotu otrzymującego wkład niepieniężny i prawidłowo uznał, iż z tego powodu do spółki ma zastosowanie wyłączenie możliwości rozliczenia się ryczałtowego (poprzez to, że odpowiednio tę niemożliwość takiego rozliczenia należy zastosować do podmiotu otrzymującego wkład niepieniężny).

A zatem, spółka otrzymująca wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa, w roku podatkowym, w którym wniesiony zostanie wkład oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym, nie krócej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wniesienia wkładu spółka nie będzie uprawniona do wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Udzielenie pożyczki podmiotowi powiązanemu skutkuje obowiązkiem rozpoznania dochodu z tytułu ukrytych zysków, wyrok WSA w Poznaniu z 29 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 804/23

Kwota pożyczki (kredytu) udzielonej przez podatnika udziałowcowi albo akcjonariuszowi lub podmiotowi powiązanemu z udziałowcem albo akcjonariuszem została wprost wymieniona w art. 28m ust. 3 pkt 1 ustawy CIT jako mieszcząca się w zakresie pojęcia tzw. ukrytych zysków.

Biorąc pod uwagę, że wykładnia językowa jest punktem wyjścia dla wszelkiej wykładni prawa i określa jej granice w ramach możliwego sensu słów zawartych w tekście prawnym należało przyjąć, że w art. 28m ust. 3 ustawy CIT ustawodawca zawarł definicję legalną ukrytych zysków, posługując się zwrotem „w szczególności”.

W przypadku, gdy dane sformułowanie zostanie poprzedzone zwrotem „w szczególności”, nie ma żadnych wątpliwości co do tego, że to świadczenie, które zostało wyliczone po takim sformułowaniu mieści się w zakresie zwrotu definiowanego, w realiach niniejszej sprawy w zakresie pojęcia ukrytych zysków.

Skutki podatkowe w PCC zawarcia umowy przeniesienia ogółu praw i obowiązków w spółce komandytowej, wyrok WSA w Poznaniu z 29 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 565/23

Przeniesienie ogółu praw i obowiązków wspólnika spółki osobowej, które odbywa się na podstawie art. 10 KSH może zostać przeprowadzone w dowolnej formie prawnej, gdyż przepisy KSH nie określają rodzaju umowy w oparciu, o którą powinno dojść do przeniesienia członkostwa. Zatem to strony umowy decydują w jakiej formie prawnej dokonają takiego przeniesienia.

Skoro nabycie ogółu praw i obowiązków komandytariusza w spółce komandytowej odbyło się na podstawie umowy sprzedaży, to umowa ta podlegała opodatkowaniu PCC. Umowa sprzedaży praw majątkowych została bowiem wprost wymieniona w ustawie PCC. Przedmiotem sprzedaży był tutaj zespół składników, a nie poszczególne elementy.

Kwestia rozliczenia kosztów ponoszonych przez komórki organizacyjne spółki na podstawie art. 15 ust. 2b ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 lutego 2024 r., sygn. I SA/WR 809/23

Koszty komórek organizacyjnych spółki, tj. Obszaru Detalicznego oraz Działu IT nie stanowią kosztów uzyskania przychodów o charakterze wspólnym dla obu źródeł przychodów spółki (zarówno przychodów z zysków kapitałowych jak i przychodów z innych źródeł przychodów), a tym samym nie powinny podlegać przypisaniu do każdego ze źródeł na podstawie art. 15 ust. 2-2b ustawy CIT.

Koszty te są związane wyłącznie z przychodami z innych źródeł niż zyski kapitałowe, są one bowiem bezpośrednio związane w rozumieniu art. 15 ust. 2b ustawy CIT, z przychodami z realizowanych umów.

To, że wskutek sposobu realizacji przez spółkę kontraktu spółka przyczynia się do pozytywnych wyników ekonomicznych swoich kontrahentów, a to z kolei w przypadkach, gdy występują między spółką a jej kontrahentami powiązania, pośrednio może przekładać się na jej przychody z zysków kapitałowych, nie zmienia celu, w rozumieniu przepisów ustawy, poniesionych kosztów.

Określenie miejsca świadczenia usługi związanej z obsługą jachtu komercyjnego, wyrok WSA we Wrocławiu z 27 lutego 2024 r., sygn. I SA/WR 602/23

W analizowanej sprawie zgodzić się należy z organem, że świadczona przez spółkę usługa nie jest tylko transportem, lecz jest to świadczenie złożone z kilku usług. Przez transport należy bowiem rozumieć przewóz osób bądź ładunku i tutaj niewątpliwie taka usługa zachodzi. Jednakże w jej skład wchodzi, poza tym, inne elementy, takie jak: zakwaterowanie w kajutach, obowiązki załogi (czyli osoby, które odbywają rejs są okrętowane jako członkowie załogi), podleganie poleceniom kapitana.

Należy mieć także na uwadze sam opis rejsu, o którym mówi spółka, iż będzie miał on charakter stażowy lub szkoleniowo-stażowy w formie ekspedycji. Wszystkie te elementy kształtują charakter usługi złożonej z wielu elementów, które w równym albo zbliżonym stopniu są atrakcyjne dla uczestnika rejsu. Nie bowiem o sam transport w takim rejsie chodzi, lecz o doznania związane z tą formą wypoczynku: od uczestnictwa w życiu załogi poczynając, a kończąc na wrażeniach estetycznych związanych z przebywaniem na morzu.

Osoba, która szuka jedynie transportu do określonej miejscowości raczej wybierze inną formę przemieszczania się niż osoba,

która poza transportem zamierza poznać elementy obsługi jachtu, czy też podstawy żeglowania. Stąd też usługa ta pozostaje świadczeniem złożonym z szerszym niż wskazywane przez spółkę transport morski - co prawidłowo dostrzegł organ.

Z uwagi zaś na opis stanu faktycznego, jak i brak zarzutów w tym zakresie, usługa ta nie może być oceniana w kontekście ewentualnej usługi turystyki i stąd też organ prawidłowo uznał, że jest to usługa związana z obsługą jachtu komercyjnego, a miejsce świadczenia tej usługi z uwagi na to, iż uczestnikami rejsu są podmioty niebędące podatnikami VAT, należy ustalić zgodnie z art. 28c ust. 1 ustawy VAT.

Do wytworów przetwórstwa warzywnego nie mają zastosowania przepisy art. 18eb ustawy CIT pozwalające na skorzystanie z tzw. ulgi na ekspansję, wyrok WSA w Poznaniu z 27 lutego 2024 r., sygn. I SA/PO 822/23

Spółka, zajmując się przetwórstwem warzywnym (obróbka surowych warzyw nabywanych od innego podmiotu, tj. obieranie, krojenie), nie wytwarza nowego produktu. W wyniku działania spółki nie powstaje nowy produkt, jest to nadal warzywo, które ma jedynie inny kształt, np. plasterków czy prążków.

W takiej sytuacji nie można stwierdzić, że spółka wytwarza produkt w prowadzonej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 18eb ust. 2 ustawy CIT, gdyż działalność spółki skoncentrowana jest wyłącznie na obróbce warzywa, które po obróbce jest tym samym warzywem, a jedynie np. pokrojonym. W związku z tym nie można w stosunku do wytworów przetwórstwa warzywnego stosować przepisów art. 18eb ustawy CIT pozwalających na skorzystanie z tzw. ulgi na ekspansję.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Możliwość zaliczenia do kosztów kwalifikowanych ulgi B+R poniesionych przez podatnika w danym miesiącu należności z tytułów z art. 12 ust. 1 ustawy PIT oraz sfinansowanych przez płatnika składek z tytułu tych należności określonych w USUS w związku z usprawiedliwioną nieobecnością pracownika , interpretacja ogólna MF z 13 lutego 2024 r., DD8.8203.1.2021	14
Składanie zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego , interpretacja ogólna MF z 25 stycznia 2024 r., sygn. DD8.8203.1.2023	14
Wynagrodzenie za udzielenie poręczenia przez spółkę na spłatę zobowiązań (kredytu bankowego) innego podmiotu gospodarczego nie stanowi dochodu z ukrytych zysków , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.647.2023.1.AK	14
Skutki podatkowe w CIT rezygnacji z opodatkowania CIT estońskim , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.59.2024.1.DD	15
Zasady rozliczenia przychodów i kosztów z umowy faktoringu przez spółkę prowadzącą działalność w SSE , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.781.2023.1.DW	15
Przesłanki zastosowania art. 15cb ust. 1 i ust. 2 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB2-1.4010.32.2024.1.BJ	16
Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła usługi oddelegowania pracowników , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.719.2023.2.EJ	17

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Ustalenie czy zapłacona przez spółkę rekompensata z tytułu rozwiązania umów stanowi koszt uzyskania przychodu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.753.2023.1.SG	17
Skutki na gruncie CIT po stronie spółki darowizny wierzytelności w postaci pożyczki wraz z umownymi odsetkami na rzecz fundacji rodzinnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.12.2024.1.AK	18
Brak opodatkowania VAT wypłaconej wykonawcy określonej kwoty tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów ogólnych. Brak prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez wykonawcę , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB3-1.4012.911.2023.2.KO	18
Nowo powstała spółka z o.o. z przekształcenia JDG będzie mogła przejść od samego początku swojego funkcjonowania na estoński CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.695.2023.2.MK	19
Kwalifikacja wydatków poniesionych przez spółkę jako wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB2-1.4010.534.2023.1.MK	19

Możliwość zaliczenia do kosztów kwalifikowanych ulgi B+R poniesionych przez podatnika w danym miesiącu należności z tytułów z art. 12 ust. 1 ustawy PIT oraz sfinansowanych przez płatnika składek z tytułu tych należności określonych w USUS w związku z usprawiedliwioną nieobecnością pracownika, interpretacja ogólna MF z 13 lutego 2024 r., DD8.8203.1.2021

Do kosztów kwalifikowanych ulgi badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 26e ust. 2 pkt 1 ustawy PIT i art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT, należą poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy PIT oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu, w tym również należności z tytułu usprawiedliwionej nieobecności pracownika, do których poniesienia pracodawca jest zobowiązany na podstawie odrębnych przepisów, m.in. te dotyczące urlopu oraz choroby.

Składanie zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek przed upływem przyjętego przez podatnika roku podatkowego, interpretacja ogólna MF z 25 stycznia 2024 r., sygn. DD8.8203.1.2023

Treść art. 28j ust. 5 ustawy CIT nakłada na podatnika obowiązek zamknięcia ksiąg rachunkowych oraz sporządzenia sprawozdania finansowego na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc opodatkowania ryczałtem, lecz nie precyzuje w jakim terminie powinno to nastąpić, tj. przed czy po upływie terminu na złożenie zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem.

W zakresie zasad, w tym terminu na zamknięcie ksiąg rachunkowych oraz sporządzenie sprawozdania finansowego, art. 28j ust. 5 ustawy CIT wprost odwołuje się do przepisów o rachunkowości. Terminu na zamknięcie ksiąg rachunkowych oraz sporządzenie sprawozdania finansowego w żaden sposób nie modyfikuje termin na złożenie wskazanego wyżej zawiadomie-

nia. Innymi słowy treść art. 28j ust. 5 ustawy CIT nie modyfikuje terminu na zamknięcie ksiąg rachunkowych oraz sporządzenie sprawozdania finansowego, ani nie wymaga, aby czynności te zostały dokonane przed złożeniem zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem.

Co więcej, norma prawna zawarta w treści art. 28j ust. 5 ustawy CIT dopuszcza sytuację, w której podatnik najpierw złoży powyższe zawiadomienie, a dopiero później zamknie księgi rachunkowe na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc opodatkowania ryczałtem oraz sporządzi sprawozdanie finansowe za rok podatkowy poprzedzający pierwszy rok opodatkowania ryczałtem.

Co istotne, zawiadomienie o wyborze opodatkowania ryczałtem jest skuteczne pod warunkiem spełnienia wszystkich obowiązków określonych w przepisach ustawy CIT, w obowiązujących podatnika terminach. Jeśli podatnik złoży zawiadomienie o wyborze opodatkowania ryczałtem, lecz na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc opodatkowania ryczałtem nie zamknie ksiąg rachunkowych oraz nie sporządzi sprawozdania finansowego w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego – wówczas zawiadomienie o wyborze opodatkowania ryczałtem zostanie uznane za bezskuteczne.

Wynagrodzenie za udzielenie poręczenia przez spółkę na spłatę zobowiązań (kredytu bankowego) innego podmiotu gospodarczego nie stanowi dochodu z ukrytych zysków, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 marca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.647.2023.1.AK

Przepis art. 28m ust. 3 ustawy CIT wskazuje, iż za ukryty zysk uznaje się każde świadczenie, którego beneficjentem, bezpośrednio lub pośrednio, jest wspólnik lub inny podmiot powiązany. W tej sprawie beneficjentem w związku otrzymanym wynagrodzeniem za udzielenie poręczenia będzie spółka (podatnik ryczałtu - wnioskodawca) a nie jej udziałowiec/wspólnik (osoba fizyczna) lub podmiot powiązany.

W analizowanej sprawie to spółka udzieliła poręczenia i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie, a nie jest to przypadek gdy

spółce zostało udzielone poręczenie przez wspólnika lub podmiot powiązany i wnioskodawca zobowiązany jest do wypłaty wynagrodzenia z tego tytułu. Wobec czego wynagrodzenie za udzielenie poręczenia należne wnioskodawcy nie będzie ukrytym zyskiem.

Skoro poręczenie jest odrębną transakcją od umowy kredytu, a na zawarcie umowy poręczenia nie mają wpływu powiązania pomiędzy podmiotami, a sama transakcja odbywa się na warunkach rynkowych to w takim przypadku samo poręczenie, a także ewentualna spłata przez spółkę zobowiązań (kredytu bankowego) innego podmiotu gospodarczego dokonana w ramach udzielonego poręczenia, nie stanowi dochodu z ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 w zw. art. 28m ust. 3 ustawy CIT.

Skutki podatkowe w CIT rezygnacji z opodatkowania CIT estońskim, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.59.2024.1.DD

W sytuacji podjęcia decyzji o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, spółka nie musi opodatkować niewypłaconego zysku wygenerowanego już w momencie rezygnacji z tej formy opodatkowania. Nawet po wyjściu z ryczałtu, zysk z tego okresu będzie mógł być opodatkowany w momencie jego faktycznej redystrybucji. Zatem spółka po zakończeniu opodatkowania ryczałtem będzie zobowiązana do zapłaty ryczałtu z tytułu zysku netto wypracowanego w okresie opodatkowania ryczałtem i w tym okresie przeznaczanego na podstawie uchwały wspólników spółki na jej kapitał zapasowy dopiero z chwilą jego rozdysponowania zgodnie z zasadami określonymi w art. 28t ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Przepisy ustawy CIT nie wskazują, że wypłata zysku wypracowanego w okresie opodatkowania estońskim CIT musi nastąpić na rzecz tych samych podmiotów, które posiadały udziały w spółce w okresie opodatkowania estońskim CIT. Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że w przypadku wypłaty zysków wypracowanych w okresie opodatkowania estońskim CIT po zakończeniu opodatkowania w ww.

modelu, dojdzie do powstania obowiązku zapłaty ryczałtu od dochodów spółek, ale dopiero w momencie faktycznego rozdysponowania zysku, niezależnie od tego, kto będzie podmiotem uprawnionym do otrzymania tego zysku w momencie jego wypłaty.

Tym samym, spółka będzie zobowiązana do zapłaty podatku CIT w stawce 20%, jednakże, jeżeli w chwili rozdysponowania zysku, wspólnikami będą osoby prawne, nie będą one mogły skorzystać z możliwości pomniejszenia własnego podatku dochodowego w sposób wskazany w art. 30a ust. 19 pkt 2 ustawy PIT.

W przypadku utraty prawa do opodatkowania estońskim CIT, należy uznać, że podatnik zakończył okres opodatkowania estońskim CIT w terminie określonym w art. 28l ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Tym samym, wraz z końcem roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym podatnik utracił prawo do korzystania z opodatkowania w formie estońskiego CIT, należy rozpoznać u niego dochód z tytułu nierozdysponowanych zysków, który podlega opodatkowaniu w chwili jego faktycznej dystrybucji do wspólników, zgodnie z zasadami opisanymi powyżej.

Niezależnie zatem od powodów zakończenia opodatkowania w reżimie estońskiego CIT (czy to wskutek samodzielnej decyzji podatnika, czy też utraty prawa do korzystania z tej formy opodatkowania), obowiązek zapłaty podatku od zysku wypracowanego w okresie opodatkowania estońskim CIT, pojawia się dopiero w momencie redystrybucji tego zysku, o ile podatnik nie zdecyduje się na jednorazową zapłatę podatku w myśl art. 28t ust. 2 ustawy CIT.

Zasady rozliczenia przychodów i kosztów z umowy faktoringu przez spółkę prowadzącą działalność w SSE, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.781.2023.1.DW

Zbycie wierzytelności podmiotowi trzeciemu nie jest związane z transakcją zawartą między wierzycielem a jego dłużnikiem – jest odrębnym zdarzeniem gospodarczym. Zbycie wierzytelności nie prowadzi do spłaty tej wierzytelności przez dłużnika, ponieważ ten w dalszym ciągu nie uregulo-

wał swojego zobowiązania, tylko po zbyciu tej wierzytelności, jest on zobowiązany wobec innego podmiotu.

Zatem, przychody z tytułu rozliczenia transakcji umów faktoringu dotyczących wierzytelności nie wpływają na ustalenie dochodu podlegającego zwolnieniu z opodatkowania z tytułu prowadzenia działalności na podstawie posiadanego zezwolenia, a w związku z tym powinny podlegać zaliczaniu do działalności niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowania podatkiem CIT. Tym samym, należy uznać, że jeżeli spółka uzyskała/uzyskuje przychód/ponieś koszt z tytułu zawartych umów faktoringu, to dochód z tego tytułu nie będzie podlegał zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Zatem, kwota przychodów (cena zbycia wierzytelności) i kosztów uzyskania przychodów (wartość nominalna zbywanej wierzytelności oraz koszty faktoringu), wynikające z zawarcia umowy faktoringu podlegają i podlegać będą zaliczeniu do dochodu opodatkowanego spółki (tj. dochodu z działalności niepodlegającej zwolnieniu z opodatkowaniu CIT), niezależnie od tego, czy pierwotna transakcja sprzedaży, z którą wiąże się zbyta wierzytelność, została lub zostanie przypisana do dochodu opodatkowanego spółki czy dochodu zwolnionego z opodatkowania CIT.

Przychody z tytułu faktoringu są i powinny być uwzględniane w kwocie przychodów wykorzystywanej dla kalkulacji tzw. przychodowego klucza alokacji, o którym mowa w art. 15 ust. 2-2a ustawy CIT.

Przesłanki zastosowania art. 15cb ust. 1 i ust. 2 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB2-1.4010.32.2024.1.BJ

Spółka będzie mogła zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu, zarówno w roku przekazania zysku na podwyższenie kapitału rezerwowego lub zapasowego, jak i w kolejnych dwóch bezpośrednio po sobie następujących latach podatkowych, kwoty odpowiadającej iloczynowi stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwot zysku przekazanych na podwyższenie

kapitału rezerwowego lub zapasowego, w wysokości nie przekraczającej w danym roku podatkowym 250.000,00 zł (maksymalnie 750.000,00 zł w ciągu 3 lat).

Koszty, o których mowa w pytaniu nr 1 dotyczące danego roku podatkowego mogą być rozliczane już przy zaliczkach miesięcznych na podatek, o których mowa w art. 25 ustawy CIT.

Przy uwzględnieniu kosztu uzyskania przychodów na podstawie art. 15cb ust. 1 ustawy CIT w dwóch lat podatkowych bezpośrednio następujących po roku podwyższenia kapitału rezerwowego lub zapasowego, wartość stopy referencyjnej NBP (o której mowa w art. 15cb ust. 1 ustawy CIT) należy ustalić na ostatni dzień roboczy roku poprzedzający rok podatkowy w którym zostanie uwzględniony koszt uzyskania przychodów na podstawie art. 15cb ust. 1 ustawy CIT.

Biorąc pod uwagę treść art. 15cb ust. 5 ustawy CIT spółka po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym została podjęta uchwała o zatrzymaniu zysku w spółce, ma prawo przeznaczyć zyski, stanowiące faktyczną podstawę kalkulacji kosztów uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15cb ust. 1 ustawy CIT na wypłatę dywidendy, zachowując przy tym prawo do uwzględnienia tych kosztów uzyskania przychodu w roku przeznaczenia zysku na kapitał zapasowy lub rezerwowy oraz w dwóch następnych latach.

Przez podział i wypłatę zysku, o którym mowa w przepisie art. 15cb ust. 5 ustawy CIT należy rozumieć wyłącznie podział i wypłatę zysku, który to stanowi faktyczną podstawę kalkulacji kosztu uzyskania przychodów, o którym mowa w art. 15cb ust. 1 ustawy CIT, przysługującego w roku podwyższenia kapitału rezerwowego lub zapasowego oraz w kolejnych dwóch bezpośrednio po sobie następujących latach podatkowych.

Tym samym wypłata dywidendy przed upływem 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym została podjęta uchwała o zatrzymaniu zysku w spółce, w części niestanowiącej podstawy kalkulacji kosztów uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15cb ust. 1 ustawy CIT, nie będzie

skutkowała utratą prawa do uwzględnienia tych kosztów w roku przeznaczenia zysku na kapitał zapasowy lub rezerwy oraz w dwóch następnych latach.

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła usługi oddelegowania pracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.719.2023.2.EJ

Usługa nazwana przez spółkę usługą oddelegowania pracowników do czynności wykonywanych na stanowisku dyrektora zarządzającego mieści się w katalogu świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, w istocie jest to bowiem usługa pozyskiwania personelu.

Pozyskiwanie personelu obejmuje zbiór celowo wyodrębnionych i odpowiednio skonfigurowanych działań w obszarze funkcji personalnej przedsiębiorstwa, które są ukierunkowane na zapewnienie firmie odpowiedniej liczby kompetentnych osób świadczących pracę. Przy czym, osobą świadczącą pracę nie zawsze musi być pracownik, gdyż personel jest pojęciem szerszym. Biorąc pod uwagę racjonalność ustawodawcy, należy stwierdzić, iż pozyskanie personelu stanowi odrębną kategorię usługi od wskazanej w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT usługi rekrutacji pracowników w przeciwnym bowiem wypadku, nie byłoby konieczne wymienienie tego typu świadczenia obok usługi rekrutacji pracowników.

Usługa oddelegowania pracowników to pozyskanie personelu przez spółkę, a zatem podlega opodatkowaniu podatkiem u źródła w Polsce, a na spółce będzie ciążył obowiązek pobrania podatku, na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy CIT, z uwzględnieniem przepisów właściwej UPO, pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby zagranicznego kontrahenta certyfikatem rezydencji i dochowania warunku należytej staranności.

Ustalenie czy zapłacona przez spółkę rekompensata z tytułu rozwiązania umów stanowi koszt uzyskania przychodu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.753.2023.1.SG

Ze stanu faktycznego wynika, że w wyniku nadzwyczajnych okoliczności, za które spółka nie odpowiada i których nie mogła przewidzieć, a będącymi konsekwencjami wojny na Ukrainie, oraz działaniami podjętymi przez rządy niektórych krajów UE, w tym Polskę, cena rynkowa za tonę oleju drastycznie spadła. W związku z tym spółka postanowiła nie realizować umów na warunkach w nich zawartych i przystąpiła do negocjacji ze spółką niemiecką, mających na celu obniżenie ceny do poziomu, który nie narażałoby spółki na znaczną stratę, lub w przypadku braku stosownego porozumienia, mających na celu anulowanie umów. Ostatecznie, spółka nie przystąpiła do realizacji umów, a spółka niemiecka obciążyła spółkę obowiązkiem zapłaty rekompensaty za niezrealizowanie umów.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że ww. rekompensata nie dotyczy wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług, a jedynie jest konsekwencją wcześniejszego rozwiązania przez spółkę umów. Zatem ww. rekompensata nie podlega ograniczeniu określone w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT.

Wydatki poniesione przez spółkę z tytułu zapłaty rekompensaty mają związek przyczynowo-skutkowy z osiąganymi przez spółkę przychodami z prowadzonej działalności gospodarczej, bowiem mimo zapłaty przez spółkę rekompensaty, zaoszczędzona kwota różnicy między cenami zakontraktowanymi w umowach, a kwotą rekompensaty, jak również brak kosztów transportu międzynarodowego, umożliwił spółce zakup oleju od producentów polskich po niższej cenie niż ta wskazanej w umowach.

Decyzja spółki była działaniem racjonalnym, nakierowanym na osiągnięcie przychodów, ale także na zachowanie i na zabezpieczenie tego źródła przychodów. Zatem zapłacona przez spółkę rekompensata z tytułu rozwiązania umów z dostawcą na sprzedaż oleju stanowi dla spółki koszt uzyskania przychodu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Z uwagi na brak bezpośredniego związku tego wydatku z konkretnymi przychodami spółki, rekom-

pensatę należy uznać za pośredni koszty uzyskania przychodów. Tym samym, wydatek związany z jej zapłatą podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w dacie jego poniesienia, w rozumieniu art. 15 ust. 4d oraz art. 15 ust. 4e ustawy CIT.

Skutki na gruncie CIT po stronie spółki darowizny wierzytelności w postaci pożyczki wraz z umownymi odsetkami na rzecz fundacji rodzinnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.12.2024.1.AK

W analizowanej sprawie spółka jest podmiotem, który przekazuje darowiznę, a nie podmiotem, który ją otrzymuje. Zatem po stronie darczyńcy nie powstaje przychód w podatku dochodowym od osób prawnych, ponieważ przekazanie darowizny nie wiąże się z żadnym przysporzeniem po stronie darczyńcy. Również w analizowanej sprawie nie powstanie przychód, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Fundacja rodzinna nie jest ani spółką, ani spółdzielnią. Spółka wnosząc darowiznę na rzecz fundacji nie otrzyma w zamian żadnych udziałów, certyfikatów lub innych instrumentów prawnych, które dawałyby jej tytuł prawny do wniesionego do fundacji majątku lub do otrzymania innego rodzaju świadczeń z tego tytułu. Powyższe przepisy nie znajdują zastosowania na gruncie opisanego zdarzenia przyszłego. Zatem wniesienie przez spółkę na rzecz fundacji darowizny w postaci wierzytelności pożyczki wraz z umownymi odsetkami niewymagalnej na dzień wniesienia nie będzie generować po stronie spółki dochodu (przychodu).

Brak opodatkowania VAT wypłaconej wykonawcy określonej kwoty tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów ogólnych. Brak prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez wy-

konawcę, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB3-1.4012.911.2023.2.KO

Zwrot przez zamawiającego dodatkowych kosztów poniesionych przez wykonawcę w związku z wydłużeniem terminu realizacji kontraktu na roboty budowlane z przyczyn niezależnych od wykonawcy nie stanowi zapłaty wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenie usług na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy VAT i nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT.

W analizowanej sprawie miało bowiem miejsce nienależyte wykonanie zobowiązania z uwagi na zaniedbania spółki związane z dokumentacją projektową. Po stronie wykonawcy powstała w związku z tym szkoda w postaci dodatkowych kosztów, które musiał wykonawca ponieść, a które nie mogły zostać skalkulowane w wysokości należnego wykonawcy i zaakceptowanego przez spółkę wynagrodzenia za realizację kontraktu na roboty budowlane.

Pomiędzy powstałą szkodą a nienależytym wykonaniem umowy przez spółkę istniał związek przyczynowy, gdyż z uwagi na działania i zaniechania spółki, konieczne było wydłużenie terminu realizacji kontraktu na roboty budowlane, przez co musiał wykonawca ponieść dodatkowe koszty.

Należność wypłacona wykonawcy z tytułu poniesionych przez wykonawcę kosztów ogólnych związanych z przedłużeniem terminu realizacji kontraktu o roboty budowlane nie stanowi wynagrodzenia i winna być traktowana jako forma odszkodowania, które nie podlega opodatkowaniu VAT. W przypadku opodatkowania odszkodowania przez wykonawcę podatkiem VAT, zamawiającemu zgodnie z art. 88 ust. 3a pkt 2 ustawy VAT, nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez wykonawcę.

Nowo powstała spółka z o.o. z przekształcenia JDG będzie mogła przejść od samego początku swojego funkcjonowania na estoński CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 lutego 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.695.2023.2.MK

Przekształcenie jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę z o.o. nie jest czynnością restrukturyzacyjną wymienioną w art. 28k ust. 1 pkt 5 ustawy CIT. Wobec powyższego spółka z o.o. powstała z przekształcenia prowadzonej przez wnioskodawcę jednoosobowej działalności gospodarczej, nie będzie podlegała wyłączeniu spod możliwości wyboru ryczału od dochodów spółek na podstawie art. 28k ust. 1 pkt 5 ustawy CIT.

Tym samym spółka z o.o. powstała z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej będzie mogła przejść od samego początku swojego funkcjonowania na ryczał od dochodów spółek.

Kwalifikacja wydatków poniesionych przez spółkę jako wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna

Dyrektora KIS z 21 lutego 2024, sygn. 0111-KDIB2-1.4010.534.2023.1.MK

Wskazane w opisie sprawy wydatki oznaczone literami a-s (m.in. nagrody rzeczowe w konkursach, upominki rzeczowe z okazji akcji społeczno-pracowniczych, dofinansowanie podmiotów z obszaru kultury i nauki, dofinansowanie OPP z przeznaczeniem dofinansowania na cele statutowe, wsparcie finansowe schronisk) mogą przyczynić się do budowania pozytywnego odbioru w społeczeństwie, długoterminowego zaufania pracowników oraz klientów i interesariuszy, zaufania społeczności lokalnej, a przez to wzrost zaufania firm do prowadzonej przez spółkę działalności. Większe zaufanie z kolei jest fundamentem tworzenia stabilnego otoczenia biznesowego, w którym spółka podejmuje zadania, inicjatywy i projekty.

Uwzględniając zatem powyższe okoliczności, że ponoszone przez spółkę wydatki oznaczone we wniosku lit. a-s wywierają pozytywny wpływ na prowadzoną przez spółkę działalność gospodarczą i mogą przyczynić się do osiągnięcia przez spółkę przychodów w prowadzonej działalności gospodarczej uznać należy, że nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT.

PACZUSKI TAULUL

DORADCY PODATKOWI

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

